

Fem og tredivte Møde.

Tredagen den 7de Februar Kl. 2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremfættelse ved Justitsministeren af Forslag til Lov om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler.

Justitsministeren (Melleman): Jeg tillader mig herved for det høie Ting at fremføre et Forslag til Lov om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler. Det har i de senere Aar rundtomkring i Verden været betragtet som en Opgave at udøve et Tilsyn med Salget af de vigtigste Levnetsmidler, og Niemedet hermed har været dels det almindelige hygieiniske, idet man har troet, og vistnok med Rigt, at dette Spørgsmaal hænger nøie sammen med Sundhedstilstanden i det Hele, og dels Hensynet til paa den Maade at beskytte de uformuende Klasser, som i saa Henseende ere mindst i Stand til at værge sig selv. Ogsaa hos os har dette Spørgsmaal jævnlig været berørt i Pressen, og en særlig Opfordring til at optage det nu er fremkommen derved, at der som bekendt blandt Arbejderkommissionens Indstillinger er en, som særlig lysfæstet sig med dette Punkt. Det er jo en Selvfølge, at en virkelig Kontrol med Bestaffenheden af de Levnetsmidler, som bringes i Handelen, ikke kan iværksettes uden Indskrænkninger i den Frihed, som ellers er til Stede til at handle med slige Ting, og det maa derfor blive Gjenstand for Overveelse, hvorvidt man vil undertage sig disse Indskrænkninger, for at opnaa det Gode, at have nogen Betyggelse imod, at der udbreder sig Sygdom fra flette og forfalskede Levnetsmidler. Der er i denne Henseende to Hensyn, som komme frem. Det ene er det rent sanitære, som altsaa kræver, at der maa søres Tilsyn med, at de Levnetsmidler, som bringes i Handelen, ikke ere ligefrem skadelige for Sundheden. Det er Noget, som især fører til Anvendelsen af Forsigtighedsregler lige overfor Handelen med Kjøb, idet det staar fast, at der i alt Fald er visse Sygdomme hos Dyrene, som, naar deres Kjøb nydes, kunne fremkalde Sygdom hos Mennesket. Der har ogsaa været foretaget, andet Steds i det Mindste og maaste ogsaa her, en saadan Blanding og Forfalskning af Vareartikler, hvorved disse ikke blot ere blevne forringede i Værdi, men ogsaa ligefrem ere blevne skadelige for Sundheden, saaledes f. Ex. ved at komme Allum i Brød, for at skaffe det en smuk, hvid Farve og deslige, hvilket

er ligefremt skadeligt. Men foruden at værne Befolkningen mod, at Levnetsmidler, som ligefrem ere skadelige, bringes i Handelen, er det ogsaa Hensigten at værne Befolkningen imod, at saadanne Artikler forhandles, som ere forfalskede eller i alt Fald saaledes forringede, at de ikke indeholde den Næringsværdi, som man efter Varens almindelige Bestaffenhed er berettiget til at vente. Denne Side af Sagen har ligeledes en hygieinisk Betydning, det er i alt Fald vanskeligt at stille disse to Ting fra hinanden. Naar man f. Ex. vil tage en saa simpel Ting som Forfalskning af Mælk ved at blande Vand i den, kunde det jo ved første Diekast synes, at det ikke er skadeligt; det betyder blot, at man faar Mælkvand i Stedet for Mælk, og noget for Sundheden Farligt synes ikke at kunne være forbundet dermed. Det er imidlertid kun den halve Sandhed; thi Underfølgelser have andet Steds vist, at den opblandede Mælk virkelig kan øve en meget skadelig Indflydelse paa Sundhedstilstanden, navnlig forsaavidt den benyttes til smaa Børn, det har andet Steds vist sig, at det har sin store Betydning med Hensyn til Dødeligheden blandt de smaa Børn, af den Grund, at de ikke faae det behøvrige Kvantum Næringsstof i den Mælk, som man giver dem. Der kan nemlig ikke gives dem mere end et vist Kvantum Mælk, fordi de ikke paa Grund af Mavens ringe Omfang kunne modtage mere, og naar der i det Kvantum, som det er muligt at faae i dem, ikke er den fornødne Næringsværdi, saa udtæres de, om man vil, sulte de ihjel. Det er saaledes to Hensyn, der ogsaa hænge nøie sammen. Der er mange Forringelser og Forfalskninger af Levnetsmidler, hvorom det gjælder, at de vel ved første Diekast kunne synes kun at være Bedrageri imod dem, der ville kjøbe, men ikke egentlig skadelige for Sundheden, men hvor det ved nærmere Efterhyn vil vise sig, at denne Forringelse af Næringsværdi ogsaa har sin sanitære Betydning. Dernæst er det jo klart, at det i alt Fald ogsaa gjælder om at beskytte Folk, ikke alene imod, hvad der ligefrem er sundhedsfarligt, men ogsaa imod, hvad der er stiftet til at bedrage dem ved at skaffe dem mindre for deres Penge, end de ere berettigede til at vente. Forholdsregler, der skulde kunne virke mere paa dette Punkt, end den hidtil bestaaende Lovgivning har kunnet, er det, jeg vil foreslaa i dette Lovforslag, og de gaa da navnlig i tre Retninger. For det Første søger Lovforslaget at tilveiebringe en mere regelmæssig Kontrol og en stadigere Underfølgelse af de hyppigst forekommende og vigtigste Levnetsmidler. Det gjælder navnlig om Brød, Mel, Kjøb, M, Mælk, Sukker og Kaffe, idet Lovforslaget gaar ud fra, at disse Artikler maa betragtes som Hovednæringsmidler for Befolkningen. Der er isørigt i Lovforslaget en Bestemmelse, hvorefter det kan blive muligt paa enkelte Steder ogsaa at udstrække